

# Een Steen des aanstoots en een Rots der ergernis voor de natuurlijke mens

Van wijlen Willem van den Berg Jz  
Geboren 10 september 1839  
Overleden 11 februari 1914  
In leven gewoond hebbende te Terheijde aan Zee

---

God wist van eeuwigheid  
Wat hier op aard' zou beuren  
Dat ook de staande mens  
Zich van Hem los zou scheuren

De mens op 's duivels raad  
Die ook zijn doel moest treffen  
Gaat in vermetelheid  
Zich boven God verheffen

Daardoor verloor hij God  
Viel in de eeuwigen dood  
Verloren reddeloos  
Die val was vreeslijk groot

Daarop gaat hij nu voort  
Zijn vonnis te voltrekken  
En wil nu schaamteloos  
Zijn schuld voor God bedekken

Zie daar den Adam staan  
En in hem al wat leeft  
Ook zij, die heden zijn  
Ook die naar 't goede streeft

Nu heeft een ieder mens  
Een afgod die hij dient  
En de voornaamste zijn  
Die 't met zijn hart goed mient

Die het het beste meent  
Die is het verst van God  
O, vroom afgodendienst  
Rampzalig is uw lot

## **Tegenwerp**

Is er dan niet met al  
In 't schepsel nog gebleven  
Door Adam's zondeval  
Toen hij dat heeft bedreven?

Hij is dan toch geen dier  
Hij heeft toch zijn vermogen  
En daar God liefde is  
Zou Hij dat dan gedogen?

Als nu de mens Hem zoekt  
En dan hem niet te horen  
Als ik hoor uwen taal  
Dan zijn wij al verloren

Neen, dat geloof ik vast  
Als men hier goed wil leven  
Dat God ons bij den dood  
Ook niet zal begeven

### **Antwoord**

Dat is niet vreemd, o mens  
Dat gij zo zedig praat  
Gij stoot u al geducht  
Aan wat hier boven staat

Wat ziet gij er mooi uit  
Als gij u zelve zie  
Wat woont gij mijlen ver  
Van 't veld Romeinen drie

O mens, daar staat uw beeld  
Zeer duidelijk te lezen  
Wat baat het u dan toch  
Of gij al vroom wilt wezen?

Al bracht gij het zo ver  
Tot priester in de kerk  
Dan is dat anders niet  
Dan maar des duivels werk

Al wat gij hier moog' doen  
Tot uwe zaligheid  
Is op de brede weg  
Die u van God afleid

Het is het grootste kwaad  
Die u voor God doet stinken  
De Godsdienst buiten God  
Doet Nederland verdrinken

Wat is er in ons land  
Geen tal van priesterscharen  
Dat anders toch niet zijn  
Dan rechte brooddienaren

Het zondaar zijn voor God  
En in hemzelf verloren  
Dat kan de hedendaagsche  
tijdgeest niet bekoren

De mens ligt dood voor God  
Dat kan hij niet geloven  
Die dat geloven moog'  
Dat is een gift van boven

Dat Jezus heeft gezegd  
Die Mij vindt heeft het leven  
En die in Mij gelooft  
Zal ik het leven geven

Dit is de wijze Griek  
En ook de vrome Jood  
Een grote ergernis  
Een steen waar hij zich stoot

Dat is het heden nog  
Vooral in deze tijd  
Voornaamlijk voor die lui  
Met veel godsdienstigheid

Men preekt en riformeert  
't Gaat alles naar de hun zin  
En bijna allegaar  
Gaat het om vuil gewin

Zoals Galaten (1)  
en Jeremia (1)  
Daar weet men niets meer van  
Dat ligt al in 't verleen

Wie nu als predikant  
Daar niet mee is gezonden  
Die kan, al wordt hij grijs  
Gods Woord toch niet verkonden

Van daar er zoveel zijn  
Met hunne zwarte rok  
Die zondags preeke doen  
In een dood beenderhok

Hoe is het mogelijk  
Dat er nog volk des Heeren  
Die zondags met dat vlees  
Met smaak kunnen verkeren?

Wat is het verre weg  
Met zuiver Gereformeerd  
't Is alles in de war  
En alles gaat verkeerd

Gods Woord dat zegt het klaar  
Dat in het laatst der dagen  
De mens hier op de aard'  
Het doen naar hun behagen

Men ziet thans wijd en zijd  
De mensen henen lopen  
Om naar hun eigen zin  
Een predikant te kopen

En staat die predikant  
De prijs en plaats wel aan  
Dan neemt hij een besluit  
Dat hij dan maar zal gaan

En dan zegt men gerust  
En 't komt uit aller monden  
De Heere heeft ons weer  
Een leeraar toegezonden

O, gruwelijke daan  
Die zulke kerklui plegen  
Och, dat het volk van God  
Eens ogenzalf voor kregen

O God, vergun uw volk  
Uw Woord eens recht te lezen  
Dat zij niet meer den Baäl  
Maar zij U mogen vreezen

Weet gij niet: zegt Gods Woord  
Al wie de hoer aanhangt  
Een vlees ook met haar is  
Dus hoerenloon ontvangt

Gods Kerke is op aard'  
Zoals er staat beschreven  
En die zal blijven ook  
Zoo lang er mensen leven

Maar dat is niet de kerk  
Die men thans kerke noemt  
Waar heiden en waar Jood  
In dezen tijd op roemt

Die tijd is wel geweest  
Dat onze vrome vad'ren  
Als huisgenoten Gods  
In 't bedehuis vergad'ren

Toe liet God ken'lijk zien  
Als dat het was Zijn werk  
Nu is de duivel de  
Auteur thans in de kerk

De wereld is geheel  
de kerke ingedrongen  
En door de wereld wordt  
Maar lustig opgezongen

Gelukkig is dat volk  
Die ogen er voor heeft  
En tot hun's Konings eer  
De kerk een scheidsbrief geeft

't Is alles in de weer  
Met 't teken van het beest  
Zoals gij in Gods Woord  
In Openbaring leest

De kerken in dees tijd  
Zijn haast met Rome een  
O volk, straks komt de tijd  
Van bitterlijk geweent

Ik zie al in 't verschiet  
Vervolging voor de deur  
En nog blijft 's Heeren volk  
Met Rome aan den sleur

Maar God, die trouwe houdt  
Zal voor Zijn kind'ren zorgen  
Al liggen zij zeer diep  
Onder hun vuil verborgen

Als 't goud gelouterd wordt  
Zal daarna wel gaan glimpen,  
En dan zal Lucifer  
Hun wel geducht beschimpen

De duivel zit maar stil  
En laat zijn prooi maar werken  
Zoo lang hij geen gena  
In hunne ziel kan merken

Geloof het toch, o mens!  
Niets komt van uw proberen  
Daar Adam uit hun zelf  
Toch nooit tot God zal keren

Thans is het omgekeerd  
Wat men elkander leren  
Als dat het schepsel wel  
Zich zelf tot God kan keren

Want daar hij niet en weet  
Dat hij is dood gevallen  
Vooral de wijze niet  
Al kunnen zij zo kallen

Zij zijn zeer bijbelwijs  
De letter is hun leven  
Den Hemel als hun loon  
Dat is geheel hun streven

Maar wie zijn dood nu leest  
En beeft voor Godes Woord  
Die wordt door wijze lie'n  
Met wrevel aangehoord

't Verschil is vrees'lijk groot  
Gelukkig die het merken  
Of God den zondaar zoekt  
Of dat de mens gaat werken

Wanneer den Heil'gen Geest  
In 't zondaarshart komt wonen  
Dan is zijn eerste werk  
Zijn zonden aan te tonen

Ten tweede leert hij hun  
Hij moet voor God verschijnen  
En voor Zijn rechterstoel  
Moet hij gewis verdwijnen

Ten derde leert Hij hun  
Het oordeel van hun dood  
Dan zijn zij als een vrouw  
In zware barensnood

Nu komt hij in de hel  
En is 't voor hem verloren  
En in dat nacht'lijk veld  
Wordt Jezus nu geboren

Wat zijn er in dees tijd  
Met duizend duizend tallen  
Die op dees aanstoot steen  
Gewis te pletter vallen